

nämligen självstyrelsens. Icke för, utan med ungdomen vill föreningen arbeta, med en ungdom, som hos sig själf och sina jämnåriga vill främja ett friskt och gladt ungdomslif med ideellt innehåll.

Så mycket är nu skrifvet om nödvändigheten att anordna goda och billiga förströelser för vår arbetande ungdom i Stockholm för att vända dess håg från kafé- och utelif, att någon vidare utläggning af den saken ej torde behövas. Lördagseftermiddagarna erbjuda naturligtvis de största frestelserna, och därför är det just på dessa man anordnat samkvämen. Och det har visat sig, att förmånen att för en afgift af 25 öre få åhöra ett intressant föredrag, god musik och få vara med i lekar bland jämnåriga verkligen lockat ungdomen att afstå från besök både på kaféer, biografer och andra förlusteställen.

Meningen vore att inom hvar och en af de olika stadsdelarna anordna dylika samkväm. Som det ju emellertid ej är så lätt att anskaffa lämpliga lokaler och man för öfrigt ej ansett sig böra börja med alltför stor apparat, ha under de båda gångna vintrarna samkväm anordnats endast på tre ställen, i folkskolan på Norrtullsgatan, i Arbetareföreningens lokal på Malmskillnadsgatan och i folkskolan på Värmdögatan å Söder. Det förtjänar nämnas, att öfverstyrelsen för Stockholms folkskolor beredvilligt medgifvit tillstånd till begagnande af ofvannämnda skolhusbyggnader.

Vid samkvämen utgöres programmet af tre hufvuddelar, 1) en föredragande del: föredrag, musik, sång, deklamation el. d.; 2) tesupé (å 35 öre); 3) danslekar och folkvisedanser.

Hvad som i hög grad underlättat Central-

kommitténs arbete, har varit det varma intresse och den stora hjälpsamhet, som visats densamma af förmågor från olika områden. Bland de många medverkande må nämnas trenne medlemmar af Folkbildningsförbundet, doktor Kjellberg (föredrag: Inbillade sjukdomar), lektor Ottelin (Om självbildning) och kandidat Hirsch (Sociala förhållanden på Nya Seland); vidare arkitekten Enblom (En resa i Schweiz och ett besök i Marocko), fru H. Palme (Egna hem och Solidaridén tillämpad för mindre Egna hem), herr G. Stridsberg (Hvad skola vi läsa?), arkitekten Ragnar Östberg (Stockholms nya rådhus), fröken Ebba Westberg (Om folkvisan), skådespelaren herr A. de Wahl, skådespelerskan fröken Gerda Lundequist, fröken Anna Ankarcrona (uppläsning) samt fru Alice Tegnér, fröknarna Stiebel och Gyllencreutz (pianomusik och sång.) Föreläsning af skioptikonbilder har ägt rum flere gånger, så af Carl Larssons Spadarfvet (med textuppläsning) samt Edelfelts verk (med uppläsning af Snoilskys dikter).

Emellertid har det visat sig, att äfven inom de ungas egna led finnas krafter, som kunna användas.

En gifven förtjänst synes det mig vara, att man alltmer sträfvar efter att ge helhet åt programmet. Synnerligen lyckade i det afseendet voro ett par lördagskvällar, då jag var uppen för en folkviseafton och en Lagerlöfs-afton. Efter ett kort, men orienterande och stämningfullt föredrag om folkvisan följde en del vackra folkvisedanser o. s. v. På Selma Lagerlöfsaftonen gafs först en karaktäristik af de förnämsta personligheterna i Gösta Berlings saga; därefter läste herr de Wahl ett par kapitel ur själfva dikten, så spelades på fiol och piano en del

Värmlandslåtar, och slutligen sjöngs unisont af hela församlingen: "Ack, Värmeland du sköna" samt "Vårt land".

Tesupén — te och smörgåsar — till hvilken särskilda biljetter säljas, äger rum samtidigt med att danslekarna pågå, men naturligtvis i en annan sal.

Att ungdomen är glad att få röra på sig och

FRÅN DANSLEKARNE.

att de gamla enkla ringdansarna ha kvar sin tjusning, därom blir man öfvertygad, om man går upp några kvällar på samkvämen. För ett icke ringa antal utgöra de rent af aftonens "clou", och när uppbrott skall ske vid 11-tiden, höres ofta ett stilla knot och beklaganden. Med afsikt låter man samkvämen pågå så länge. Man vill nämligen, att ungdomens hela lördagskväll skall vara upptagen, så att ej kafébesök o. d. skola avsluta denna.